

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

Factors Affecting Public Decisions in General Elections in Mueang District, Chumphon Province

พระครูศรีธรรมวิเทศ

Phrakhrusridhammavites

ยุทธนา ปราณีต

Yuttana Praneet

สุรพล สุยะพรหม

Surapon Suyaprom

ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Department of Political Science Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ว่าที่ พ.ต. สวัสดิ์ จิรัฏฐิติกาล

Sawat Jiratthitikan

กรมราชทัณฑ์

Department of Corrections

E-mail: yuttana.pra@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคิดเห็นต่อปัจจัย 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ และ 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป ในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยแบบผสมผสานวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 399 คน เก็บข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงรายด้านดังนี้ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์การทางการเมือง อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง และ ด้านการสนับสนุนพรรคการเมืองอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

2. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ประชาชนเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง มีการติดตามข่าวสารทางการเมือง แต่การให้ข่าวต่างๆ และข่าวการเมืองก่อให้เกิดความเครียด ประชาชนโดยทั่วไปจะไม่ค่อยทราบเงื่อนไขการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคการเมือง แต่มีการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง โดยหน่วยงานรัฐควรจัดเวทีสาธารณะให้ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้แสดงภูมิรู้และความสามารถ ให้ประชาชนพิจารณา และประชาสัมพันธ์ให้ติดตามผลการทำงานหลังการเลือกตั้ง

คำสำคัญ: ปัจจัย, การตัดสินใจ, การเลือกตั้งทั่วไป

Abstract

Objectives of this research were: 1. To study factors, 2. To compare factors affecting public decisions in general elections, and 3. To study recommendations and guidelines to support public decisions in general elections, Chumphon Province. Methodology was the mixed methods: The quantitative research collected data with questionnaires from 399 samples people in Mueang District, Chumphon province, Statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, SD. The qualitative research collected data from 11 key informants by in-depth-interviewing, analyzed data by descriptive interpretation. Findings of the research were as follows:

1. Factors affecting public decisions in general elections, Mueang District Chumphon Province was at a high level. as follows: the right to vote, Association membership Political organization were at a high level. criticism of the conduct of political parties Moderate was at a moderate level. Support for political parties was low.

2. The comparison results showed that People with different gender, there was opinions on public decisions in general elections of the people in Mueang District, Chumphon Province, differed statistically significant at the level of 0.05, As for people with different age, education, occupations and income There are no different.

3. Problems and recommendations on Factors affecting decision-making of people of the people in Mueang District, Chumphon Province. as follows. People understand the right and duty in elections, political news is followed. But providing news and political news causes stress. People generally do not joining a political party. but there are criticisms of politics. Government agencies should provide a public forum for candidates to demonstrate their knowledge and abilities. For the public to consider, and publicize to follow up the performance after the election.

Keyword: Factors, Affecting, Public Decisions, General Elections

บทนำ

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยสิ่งสำคัญก็คือ “ประชาชน” และ ความสมบูรณ์แบบของระบอบประชาธิปไตยก็คือ การที่ประชาชนสามารถ เข้ามามีสิทธิ มีเสียงในการปกครอง แต่เนื่องจากความจำกัดหลายๆ ด้าน เช่น การมีจำนวนประชากรมากเกินไปจะเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้โดยตรง จึงทำให้ประชาธิปไตยโดยอาศัยตัวแทนเข้ามามีส่วนร่วม ประชาชนจึงเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการเลือกตั้งตัวแทน ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จึงถือเป็นบทบาทสำคัญ (จิรพันธุ์ วิสูตรศักดิ์, 2547)

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่หลายประเทศยอมรับนับถือว่าเป็นการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง หรือเป็นการปกครองที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ดังเช่นในอดีตประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น แห่งสหรัฐอเมริกาได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน การเลือกตั้งเป็นเงื่อนไขสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ ในอันที่จะมอบความไว้วางใจให้ตัวแทนปวงชนไปใช้อำนาจแทนตน การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการทางการเมืองที่มีพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้สำคัญอันหนึ่งว่าในช่วงเวลาหนึ่ง คณะบุคคลใดจะได้ทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ และประเทศจะเป็นไปในแนวทางใดก็ด้วยความเห็นชอบหรือฉันทานุมัติของประชาชนส่วนใหญ่จากกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งอาจจะมีเหตุผลหรือปัจจัยที่น่าพึงรองรับ หรือเป็นไปโดยอาศัยความรู้สึกบางประการผ่านนโยบายของผู้สมัครและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด

ประชาชนรู้สึกวิตกกังวลร่วมกันต้องการแก้ไขปัญหาและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เมื่อค้นพบความไม่เป็นธรรม คอรัปชั่น การได้รับผลกระทบต่างๆ จากโครงการของภาครัฐทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ไม่ดีจากโครงการของรัฐ มีความต้องการร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงสิ่งไม่ดีให้กลายเป็นสิ่งดี เช่น การเปลี่ยนแปลงนักรบการเมืองหรือผู้บริหารที่ไม่ดีไปสู่คนที่ดี เป็นต้น รวมไปถึงการรวมตัวกันใช้สิทธิและอำนาจของประชาชน ในการแสดงออกซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงแนวทางสันติวิธีกฎหมายและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามในท้องถิ่นโดยไม่ละเมิดสิทธิและอำนาจของผู้อื่น (องอาจ จตุกุล, 2552)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนแต่ละจังหวัดที่ร่วมบริหารประเทศ นอกเหนือจากหน้าที่ในสภาแล้ว ลงพื้นที่เพื่อรับทราบปัญหา ความทุกข์ความเดือดร้อนของประชาชนและหาแนวทางแก้ไข เสนอความต้องการของประชาชนในจังหวัดที่เลือกตนขึ้นเป็นผู้แทนราษฎร เพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น การของบประมาณเพื่อลงพื้นที่ พัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องต่อสถานการณ์และความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

จากความเป็นมาและความสำคัญ จึงน่าสนใจศึกษาว่า ประชาชนชาวจังหวัดชุมพรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยและการตื่นตัวทางการเมืองอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนากลยุทธ์ สร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นต่อพรรคการเมือง เพื่อชัยชนะในการเลือกตั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) คือ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีวิธีการดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 95,945 คน (ข้อมูลผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง, 2562) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2560)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการการสัมภาษณ์เชิงลึก มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 รูป/คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้นำทางการเมือง 2) กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น 3) กลุ่มผู้นำชุมชน และ 4) กลุ่มนักวิชาการ

การเก็บรวบรวม การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 รูป/คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ใช้ในการเปรียบเทียบ ได้แก่ t-test F-test (one way Anova) และการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ผลศึกษาระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ($\bar{X}=4.32$) อยู่ในระดับมาก ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง ($\bar{X}=3.92$) ส่วนด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง ($\bar{X}=3.37$) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ($\bar{X}=2.28$) อยู่ในระดับน้อยตามลำดับ

2. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ดังนี้

ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่า ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่างๆ เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม หรือกลุ่มที่ไม่ใช่พวก ส่วนหนึ่งก็เบื่อหน่ายข่าวการเมือง ไม่อยากรับรู้ข่าวการเมืองทั้งหลาย การเมือง การเลือกตั้ง เลือกไปตามหน้าที่ และมี ข้อเสนอแนะดังนี้ ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง และการติดตามข่าวโดยการใช้ วิจารณญาณ ก่อนตัดสินใจหรือเผยแพร่ออกไปต่อๆ กัน

ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง พบว่า ข่าวทางการเมืองทำให้เกิดความขัดแย้งกันของคนในสังคม คน ต้องการอำนาจ ส่งผลต่อการขึ้นำทางการเมืองการติดตามข่าวสารทางการเมือง และมีข้อเสนอแนะดังนี้ สื่อ ควรมีการนำเสนอข่าวที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง

ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง พบว่า ประชาชนโดยทั่วไปจะไม่ค่อยทราบว่าการเข้าร่วมพรรคการเมืองจะส่งผลต่อการเลือกตั้งหรือเป็นการผูกขาดการเลือกตั้ง ถ้าเกิดนโยบายพรรคที่ไม่ถูกใจจะทำอย่างไรต่อ ทำไมต้องจ่ายเงินให้พรรคการเมือง แนวทางแก้ไข ส่งเสริม สนับสนุน ประชาชน ให้ความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง พบว่า การสนทนากันในเมือง ส่วนใหญ่ทำให้เกิดความแตกแยก ขาดการเปิดใจยอมรับ หน่วยงานต่างๆ เมื่อหมดหน้าเลือกตั้งก็จะไม่สนใจ หรือให้ความรู้เกี่ยวกับการเมือง การเลือกตั้งแก่ประชาชน ข้อเสนอแนะคือ จัดเวทีให้ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้แสดงความสามารถ ให้ประชาชนได้พิจารณา รมรณรงค์ให้ประชาชนร่วมกิจกรรมการเลือกตั้ง เพื่อจะได้พิจารณาคandidate มีความสามารถ และแก้ปัญหาให้ท้องถิ่นได้จริง

ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ประชาชนโดยทั่วไป ไม่สนใจการสนับสนุนพรรคการเมืองด้วยการให้เงินบริจาค ยกเว้นกลุ่มที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมืองหรือพรรคการเมือง ประชาชนจะไม่ทราบว่าสามารถสนับสนุนพรรคการเมืองอย่างไรและเพื่ออะไร มีข้อเสนอแนะดังนี้ รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลหรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน ว่าสิทธิ เสรีภาพในการสนับสนุนพรรคการเมืองมีอย่างไรบ้าง ประชาชน พรรค ท้องถิ่นได้ประโยชน์อะไร

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร พบว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีการตรวจสอบสิทธิของตนเอง และคนในครอบครัว และหาความรู้เกี่ยวกับผู้สมัครและนโยบายต่างๆ จากการติดตามมูลข่าวสารการเลือกตั้งที่เป็นแผ่นพับใบปลิวและป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอมวดี กาฬภักดี (2560) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบล หนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้ง เมื่อเอมวดี กาฬภักดี วันที่ 20 เมษายน 2557” ผลการวิจัย

พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจในภาพรวมของการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง พบว่า อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีการรับฟังและติดตามข่าวสารทางการเมืองในระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการเมืองกับบุคคลอื่นรวมถึงการพูดจากเสียงเกี่ยวกับเรื่องการเมืองกับเพื่อนบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี วงษ์บุญงาม และ ดารณี ธัญญสิริ (2555) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” พบว่า นักศึกษาสนทนาประเด็นข่าวสารทางการเมืองกับเพื่อนมากที่สุด และเปิดรับสื่อโทรทัศน์เพื่อใช้ติดตามเหตุการณ์ ข่าวสารทางการเมืองมากที่สุด รวมถึงนักศึกษามีความรู้ทางการเมืองในระดับมาก

ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์การทางการเมือง พบว่า อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีเพื่อนที่เป็นสมาชิกพรรคหรือเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองทำให้ตัดสินใจไปเลือกตั้ง ได้ติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครเลือกตั้ง ตัวแทนพรรคหรือหัวหน้าในพื้นที่ เพื่อประกอบการตัดสินใจ เลือกผู้สมัคร โดยดูผลการทำาน เพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ญัฐกาญจน์ เข้มนาถ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์การทางการเมือง อยู่ในระดับมาก

ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ประชาชนสนใจและมีการวิพากษ์วิจารณ์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทำให้ตัดสินใจไปเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสร้อยทอง ปญญาวุธ (ประทุมทอง) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการประชาคมติและประชาพิจารณา อยู่ในระดับมาก

ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง พบว่า อยู่ในระดับน้อย อภิปรายได้ว่า การสนับสนุนพรรคการเมืองของประชาชนยังมีน้อย ยกเว้นกลุ่มนายทุนหรือกลุ่มที่มีผลประโยชน์ร่วม จึงให้ความร่วมมือและสนับสนุนพรรคการเมือง ในส่วนของประชาชนโดยการติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมือง การติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น ได้รับรู้ข้อมูลจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองในโอกาสต่างๆ ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่พรรคการเมืองจัดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกาญจน์ เข้มนาถ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง อยู่ในระดับน้อย

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1) ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า เพศหญิงให้ความสำคัญและสนใจการไปใช้สิทธิเลือกเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่อยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในวิจิตร เกิดน้อย (2563) ตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่เพศต่างกัน มีความ

คิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจและให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และรับฟังและติดตามข่าวสารทางการเมืองใน ระดับชาติและระดับท้องถิ่นจากสื่อต่างๆ ซึ่ง คล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร พัฒนะโชติ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3) ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ ความเป็นพลเมืองมีความเกี่ยวข้องในเรื่อง การเป็นผู้ที่มีสิทธิทางการเมืองที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในการตัดสินใจประเด็นสาธารณะ พลเมืองคือผู้ที่รัฐให้ความคุ้มครองตามกฎหมายในรูปของสิทธิตามกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร พัฒนะโชติ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

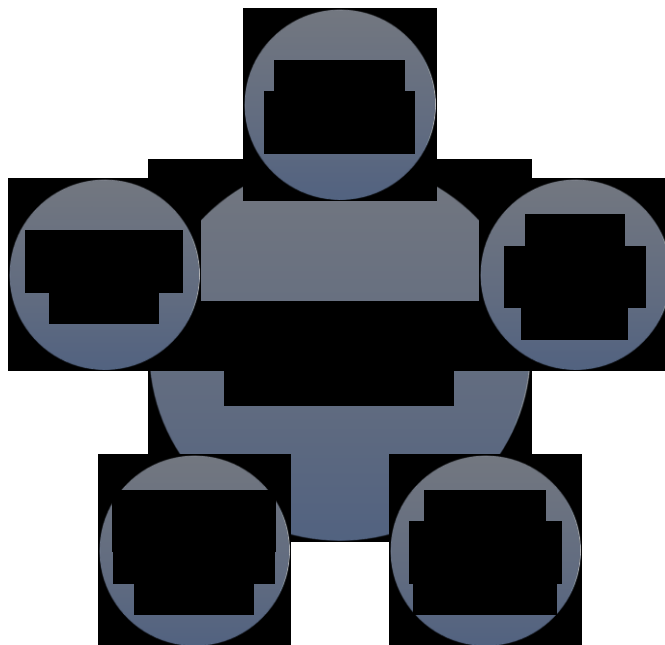
4) ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง จากสถิติการเลือกตั้งจะเห็นว่าประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มขึ้น แต่การประกอบอาชีพของประชาชนไม่ส่งผลการไปใช้สิทธิ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกาญจน์ เข็มมณ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5) ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ปัจจุบันประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง ถึงจะมีรายได้ต่างกันแต่ก็ต้องทำหน้าที่พลเมือง ในระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกัน ประชาชนคาดหวังกับการเลือกตั้ง ที่ต้องการนักการเมืองที่ดี ทำงานโปร่งใส บริหารงบประมาณตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตร เกิดน้อย (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้การวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากสอบถามและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพ

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ที่มา: พระครูศรีธรรมวิเทศ และคณะ, 2564

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

การแสดงเจตนารมณ์ ทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การไปเลือกตั้งทั้งการเลือกตั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เป็นการมีส่วนร่วมซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยเพิ่มขึ้น ทำให้โครงสร้างทางการเมืองให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สนับสนุนให้ประชาชนซึ่งเป็นพลเมืองของการปกครองนั้นๆ ได้มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศที่อาจจะอยู่ในลักษณะของการมีส่วนร่วมหรือการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ ความเป็นพลเมืองคือผู้มีสิทธิทางการเมืองที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในการตัดสินใจประเด็นสาธารณะ ประการที่สอง พลเมืองคือผู้ที่รัฐให้ความคุ้มครองตามกฎหมายในรูปของสิทธิตามกฎหมาย ประการสุดท้ายความเป็นพลเมือง หมายถึง ความรู้สึกร่วมกันอันเดียวที่มีความรู้สึกร่วมกันในฐานะสมาชิกขององค์การทางการเมือง

การมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ประชาชนมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ทั้งจากการติดตามเกี่ยวกับการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลข่าวสารที่นักการเมืองต้องให้ความสนใจ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ ที่ทำให้ประชาชนสนใจ ประชาชนติดตามมูลข่าวสารการเลือกตั้งที่เป็นแผ่นพับใบปลิวและป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ ประชาชนมีการตรวจสอบสิทธิของตนเองและคนในครอบครัวเกี่ยวกับสิทธิต่างๆ ในการเลือกตั้ง เช่น ตรวจสอบบัญชีรายชื่อ และหน่วยเลือกตั้งที่ใช้สิทธิ และหาความรู้เกี่ยวกับผู้สมัครและนโยบายต่างๆ ตรวจสอบเช็คเอกสารการยื่นหลักฐานสำหรับการออกเสียงเลือกตั้ง เช่น บัตรประชาชน ใบขับขี่ บัตรข้าราชการ หรือพาสปอร์ต ในการแสดงตนวันเลือกตั้ง

มีส่วนร่วมกิจกรรมพรรคเพื่อการเมือง การเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรทางการเมืองและพรรคการเมือง ทำให้มีโอกาสในการเข้าร่วมและทำกิจกรรมกับพรรคการเมืองที่มีนโยบายตรงกับตนเอง ซึ่ง

ประชาชนสามารถพัฒนามาเป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้ จากการได้ติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครเลือกตั้งระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่องจากตัวแทนพรรคหรือหัวหน้าในพื้นที่ เพื่อประกอบการตัดสินใจ เลือกผู้สมัคร โดยดูผลการทำงาน เพื่อพิจารณาต่อไป การเข้าไปช่วยผู้สมัครติดป้ายหาเสียงหรือร่วมเดินหาเสียงกับผู้สมัครการเมือง ทำให้เป็นสมาชิกโดยไม่รู้ตัว

การแสดงความคิดเห็นผ่านเวทีสาธารณะ หรือการวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานของพรรคการเมือง เพื่อนำเสนอแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เข้าร่วมในการแสดงประชนมติแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ในการเปิดเวทีสาธารณะ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาทางการเมืองร่วมกับท้องถิ่น เป็นการวิพากษ์ หรือการมีส่วนร่วมออกความเห็นวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับพรรคการเมือง ความเป็นมาของพรรคการเมือง และนักการเมืองในพรรคนั้น

อุดมการณ์ทางการเมือง โดยการสนับสนุนพรรคการเมืองที่พิจารณาเห็นว่าอุดมการณ์เดียวกัน ร่วมสนับสนุนพรรคการเมืองโดยการติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมือง การติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น ได้รับรู้ข้อมูลจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองในโอกาสต่างๆ ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่พรรคการเมืองจัดขึ้น โดยรัฐจัดสถานที่สำหรับผู้สมัครและพรรคการเมืองใช้ในการโฆษณาหาเสียงได้อย่างเท่าเทียมกัน และรัฐอาจจัดให้มีการแสดงหรือการดำเนินการอื่นใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาฟังการโฆษณาหาเสียงด้วยก็ได้ แต่ต้องมีใช่เป็นการจัดให้มีเพื่อการสนับสนุนผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใดโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 1.1) ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง รัฐหรือหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางการเมือง
- 1.2) ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รัฐจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์การตรวจสอบสิทธิของประชาชนและสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อ และหน่วยเลือกตั้งที่ใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้ง
- 1.3) ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์การทางการเมือง หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มพรรคการเมือง ออกประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการเป็นกลุ่มสมาชิกตามกฎหมายกำหนด
- 1.4) ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง ดังนั้นรัฐควรส่งเสริมและจัดให้มีเวทีให้ประชาชนติดตามการทำงานของนักการเมืองและพรรคการเมืองหลังการเลือกตั้ง
- 1.5) ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ดังนั้นรัฐและกลุ่มพรรคการเมืองส่งเสริมให้ประชาชนให้เป็นสมาชิกพรรคมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1) ควรวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย
- 2.2) ควรวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรณรงค์ทางการเมืองของประชาชน
- 2.3) ควรวิจัยเรื่อง เหตุผลในการตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
- 2.4) ควรวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง
- 2.5) ควรวิจัยเรื่อง พัฒนาการทางการเมืองของพรรคการเมือง

บรรณานุกรม

- เกรียงไกร พัฒนะโชติ. (2563). วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ข้อมูลผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง 2562. (15 เม.ย. 63). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.ect.go.th/chumphon/main.php?filename=index>. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2563.
- จิรพันธุ์ วิสูตรศักดิ์. (2547). การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมาในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่น. **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐกาญจน์ เข็มนาท. (2563). พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระจักรพงษ์ อนุตตรโร (วงษ์โพธิ์). (2563). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสร้อยทอง ปญญาวุธ (ประทุมทอง). (2563). การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิจิตร เกิดน้อย. (2563). “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”. **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- องอาจ จิตกุล. (2552). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์”. **ภาคินิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัญชลี วงษ์บุญงาม และดารณี ธัญญสิริ. (2555). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล”. **วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร**, 6 (2) : 99 - 112.
- เอมวดี กาฬภักดี. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2557. **วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**, 4 (1) : 117 - 122.